

บทความ: ฟลูออไรด์ – เป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ในน้ำชา

ดวงตา กิจแก้ว¹, ศิริรัตน์ สังข์รักษ์², ณัฏฐา ภัทรวินิษฐเศรษฐ์³, สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ⁴, อาทิตย์ เพ็ชรรักษ์^{2,*}

¹ ภาควิชาวิศวกรรมสุขาภิบาล คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

² ภาควิชาเวชศาสตร์สังคมและสิ่งแวดล้อม คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล

³ หน่วยบริการสถานที่และเครื่องมือวิจัย งานบริการเพื่อการวิจัย สำนักงานการวิจัย คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

⁴ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

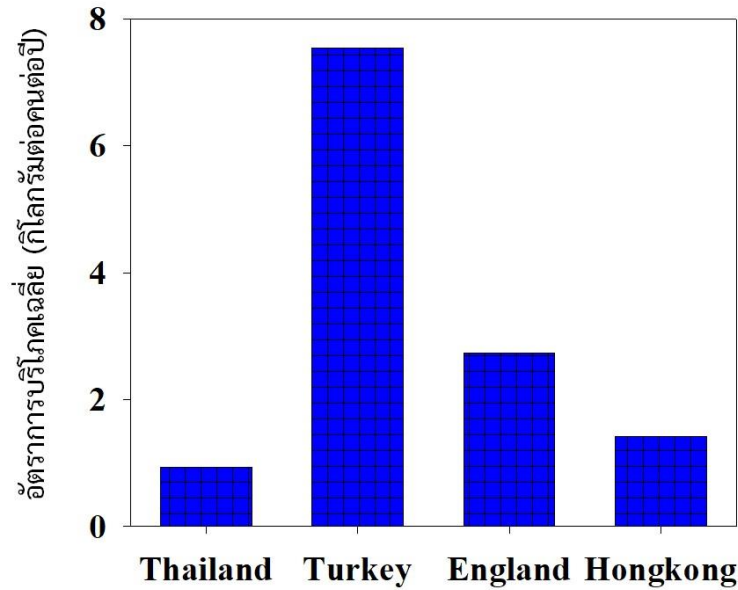
* Email: athit.phetrak@gmail.com; athit.phe@mahidol.ac.th

การอ้างอิง: ดวงตา กิจแก้ว, ศิริรัตน์ สังข์รักษ์, ณัฏฐา ภัทรวินิษฐเศรษฐ์, สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ, อาทิตย์ เพ็ชรรักษ์. (2565). ฟลูออไรด์ – เป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ในน้ำชา. วารสารสิ่งแวดล้อม, ปีที่ 26 (ฉบับที่ 1).

1. ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบัน ท่ามกลางกระแสความใส่ใจสุขภาพของคนไทย ประกอบกับความเจริญทางด้านนวัตกรรม การพัฒนางานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับชาและผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากชา ส่งผลให้มีผู้บริโภคจำนวนมากหันมาเลือกดื่มชาเพิ่มมากขึ้น หากพิจารณาแล้วจะพบว่าในอดีตที่ผ่านมามีการดื่มชาที่ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้สูงอายุเท่านั้น ขณะที่ในสังคมปัจจุบันมีกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุน้อยและกลุ่มวัยกลางคน เช่น กลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน หันมาบริโภคผลิตภัณฑ์ชาที่หลากหลาย อาทิเช่น ชาดำ ชาเขียว ชาสมุนไพร เป็นต้น อีกทั้งความนิยมทางการตลาดและค่านิยมการดื่มชาของคนไทยยังส่งผลให้จำนวนร้านชากาแฟมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในหลาย ๆ พื้นที่ เช่น สถานีบริการน้ำมัน ห้างสรรพสินค้า และสถาบันการศึกษา ซึ่งสิ่งดังกล่าวนี้อาจเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการเพิ่มอัตราการขยายตัวของตลาดชาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

การดื่มชาในปริมาณที่เหมาะสมเป็นประจำ จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เพิ่มความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า ช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระและชะลอวัย มากกว่านี้ การดื่มชาที่เหมาะสมเป็นประจำนั้น ยังมีส่วนช่วยลดอัตราเสี่ยงการเกิดโรคหลายอย่าง เช่น โรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคกระเพาะอาหาร มะเร็งต่อมลูกหมาก เป็นต้น และยังมีส่วนช่วยในการลดปริมาณคอเลสเตอรอลอีกด้วย (Chen and Lin, 2015) จากรายงานพบว่าอัตราการบริโภคชาของคนไทยเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.93 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ซึ่งถือว่าน้อยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ เช่น ตุรกี (7.54 กิโลกรัมต่อคนต่อปี) อังกฤษ (2.74 กิโลกรัมต่อคนต่อปี) ฮองกง (1.42 กิโลกรัมต่อคนต่อปี) (ดังแสดงในรูปที่ 1) (ตลาดชาในประเทศไทย, 2558)

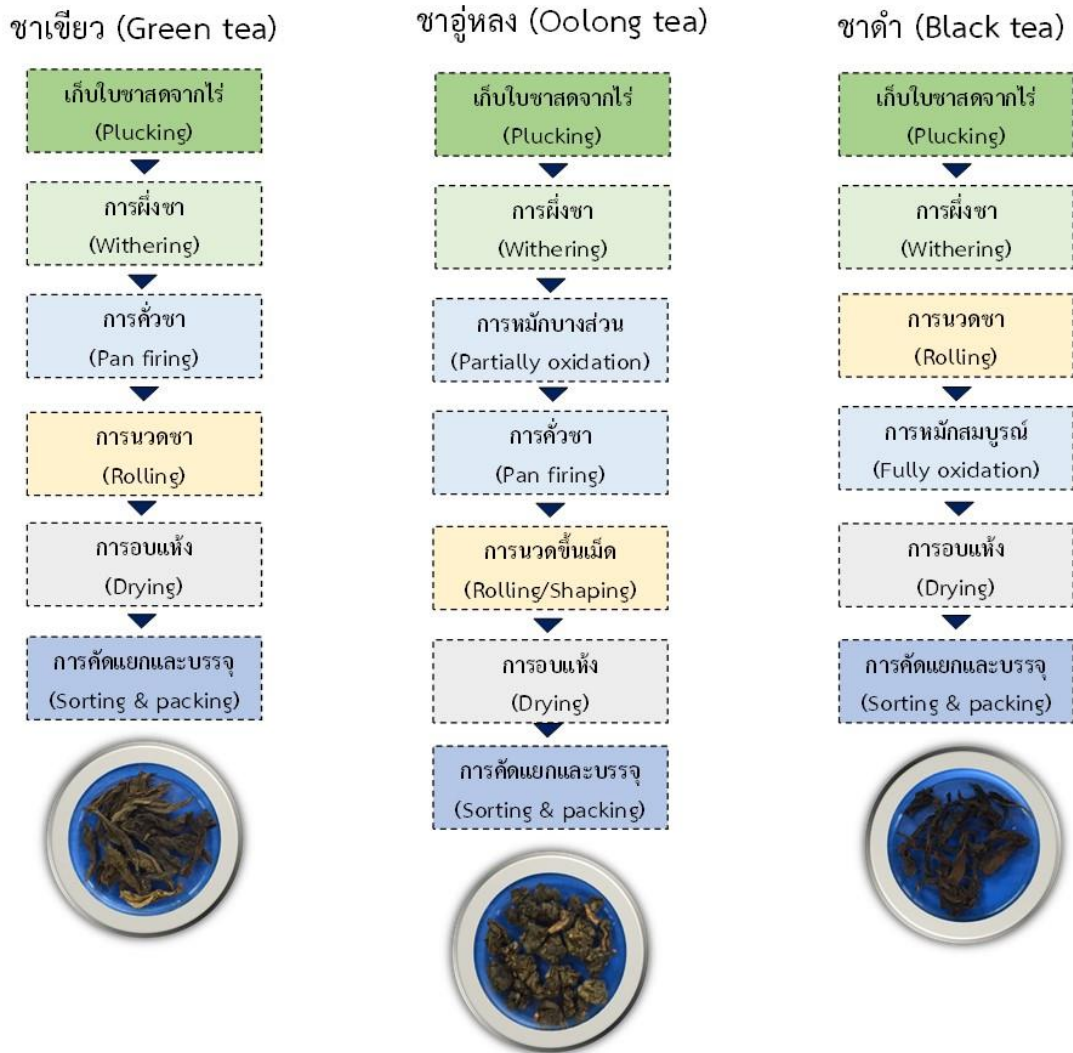
รูปที่ 1. อัตราการบริโภคชาเฉลี่ยของประชากรในประเทศไทย ตุรกี อังกฤษ และฮ่องกง

ชาเป็นเครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่เป็นผลผลิตทางเกษตรกรรมจากยอดอ่อนหรือใบอ่อนของต้นชา ที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Camellia sinensis* ชามักนิยมปลูกในภาคเหนือของประเทศไทย เช่น จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เป็นต้น (กรมวิชาการเกษตร, 2564) ซึ่งชาและผลิตภัณฑ์ชาที่ขายในท้องตลาด มีหลายชนิด เช่น ชาดำ (Black tea) ชาอู่หลง (Oolong) ชาเขียว (Green tea) ชาขาว (White tea) และชาสมุนไพร (Herbal tea) ตามกระบวนการผลิตซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการหมักชา (Fermentation) แล้ว จะสามารถแบ่งได้เป็น 3 ชนิด คือ ชาเขียว (ไม่ผ่านกระบวนการหมัก (Non-fermented tea)) ชาอู่หลง (ผ่านกระบวนการหมักเพียงบางส่วน (Semi-fermented tea)) และชาดำ (ผ่านกระบวนการหมักอย่างสมบูรณ์ (Completely-fermented tea)) จากกระบวนการผลิตที่แตกต่างกันนี้ (ดังแสดงในรูปที่ 2) ส่งผลให้ชาดังกล่าว มีสี กลิ่นและรสชาติ ที่แตกต่างกันไป (สถาบันชาและกาแฟแห่งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2564)

ชาเขียว (Green tea): คือชาที่ไม่ผ่านกระบวนการหมัก (Non-fermented tea) โดยใช้กรรมวิธีการหยุดการทำงานของเอนไซม์ที่อยู่ในใบชาสด ซึ่งมีชื่อว่า Polyphenol oxidase ด้วยการใช้กระบวนการอบด้วยไอน้ำ (Steaming) หรือการคั่วบนกระทะร้อน (Pan firing) กระบวนการดังกล่าวนี้จะทำให้เอนไซม์ Polyphenol oxidase ไม่สามารถเร่งปฏิกิริยาออกซิเดชัน (Oxidation) และปฏิกิริยาโพลิเมอร์ไรเซชัน (Polymerization) ของ Polyphenols ที่อยู่ในใบชาได้ หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการดังกล่าวนี้แล้ว จะนำชาที่ได้ไปนวด (Rolling) เพื่อให้เซลล์แตกและนวดเพื่อให้ใบชาเกิดการม้วนตัว จากนั้นนำไปอบแห้ง จะสังเกตได้ว่า สีของน้ำชาประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นสีเขียวถึงเขียวอมเหลือง

ชาอู่หลง (Oolong tea): คือชาที่ผ่านกระบวนการหมักเพียงบางส่วน (Semi-fermented tea) ก่อนหยุดปฏิกิริยาของเอนไซม์ด้วยการใช้ความร้อน ซึ่งกรรมวิธีการผลิตของชาอู่หลงจะประกอบด้วย การผึ่งแดด (Withering) เป็นระยะเวลาประมาณ 30 นาที หลังจากนั้นนำใบชาที่ได้มาผึ่งในร่มอีกครั้งพร้อมทำการเขย่ากระตุ้นเพื่อให้ชาตื่นตัว ซึ่งสามารถบอกได้ว่ากระบวนการผึ่งชานี้เป็นกระบวนการหมักอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เอนไซม์ Polyphenol oxidase เร่งปฏิกิริยาออกซิเดชันและโพลีเมอร์ไรเซชัน ทำให้เกิดไดเมอร์ (Dimers) และสารประกอบเชิงซ้อนของ Polyphenols สารประกอบที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ชาอู่หลงมีกลิ่นและสีที่แตกต่างไปจากชาเขียว และส่งผลให้น้ำชาอู่หลงจะมีลักษณะเป็นสีเหลืองอมเขียวหรือ/และสีน้ำตาลอมเขียว

ชาดำ (Black tea): เป็นชาที่ผ่านกระบวนการหมักอย่างสมบูรณ์ (Completely-fermented tea) ซึ่งจะมีขั้นตอนการดำเนินการผลิตแตกต่างจากการผลิตชาเขียวและชาอู่หลง ใบชาที่เก็บมานั้นจะถูกผึ่งให้เอนไซม์ Polyphenol oxidase เร่งปฏิกิริยาอย่างเต็มที่ ซึ่ง Polyphenols จะถูกออกซิไดซ์อย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดเป็นสารประกอบกลุ่ม Theaflavins และ Thearubigins ซึ่งสารประกอบดังกล่าวจะเป็นตัวการที่สำคัญทำให้น้ำชามีลักษณะเป็นน้ำสีดำหรือสีน้ำตาลแดงเข้ม

รูปที่ 2. ขั้นตอนการผลิตชาเขียว ชาอู่หลง และชาดำ

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ชามีการกักเก็บฟลูออไรด์ในปริมาณที่มากกว่าพืชประเภทอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ฟลูออไรด์จะถูกกักเก็บในใบชา โดยเฉพาะใบแก่ (เกือบร้อยละ 98) (Cai et al.,2016) สารฟลูออไรด์ดังกล่าวนี้สามารถละลายออกได้ง่ายในระหว่างขั้นตอนการชงชา (Malde et al., 2006; Pattaravitsate et al., 2021) ดังนั้น การดื่มชาที่มากเกินไปอาจจะส่งผลทำให้ร่างกายได้รับฟลูออไรด์มากเกินไปได้ด้วย อย่างไรก็ตาม การใช้ฟลูออไรด์ในปริมาณที่เหมาะสมนั้นสามารถป้องกันการเกิดฟันผุได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยฟลูออไรด์จะเข้าไปสะสมอยู่บนตัวฟันและทำให้ผลึกเคลือบฟันแข็งแรงมากขึ้น ทนต่อกรดที่ทำให้เกิดฟันผุได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม จากผลงานวิจัยระบุว่า การบริโภคฟลูออไรด์มากเกินไปเป็นระยะเวลานานอาจจะส่งผลให้เกิดโรคฟันผุและโครงกระดูกผิดปกติอย่างรุนแรง มากกว่านั้นอาจจะส่งผลต่อภาวะความดันโลหิตสูง ความเสียหายต่อระบบประสาท ความฉลาดทางสติปัญญาที่ถดถอยและส่งผลเสียต่อระบบสืบพันธุ์เพศชาย (Valdez-Jiménez et al., 2011;

Razdan et al., 2017; Zhang et al., 2016) ซึ่งจากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า มีหลายปัจจัยที่อาจส่งผลต่อปริมาณฟลูออไรด์ที่ปล่อยออกมาจากขั้นตอนการชงชา อย่างไรก็ตาม งานวิจัยและฐานข้อมูลวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินปัจจัยดังกล่าวข้างต้นยังมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้น บทความทางวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบ่งบอกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อปริมาณฟลูออไรด์ที่ปล่อยออกมาจากขั้นตอนการชงชา โดยใช้ข้อมูลจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการลดการบริโภคฟลูออไรด์จากชา อาศัยการเลือกประเภทชา ขนาดของใบชาที่จะนำมาใช้ชงชา เลือกระยะเวลาในการชงชา ประเภทของน้ำสำหรับการชงชา เป็นต้น

2. ปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในชาและเครื่องดื่มชาสำเร็จรูป

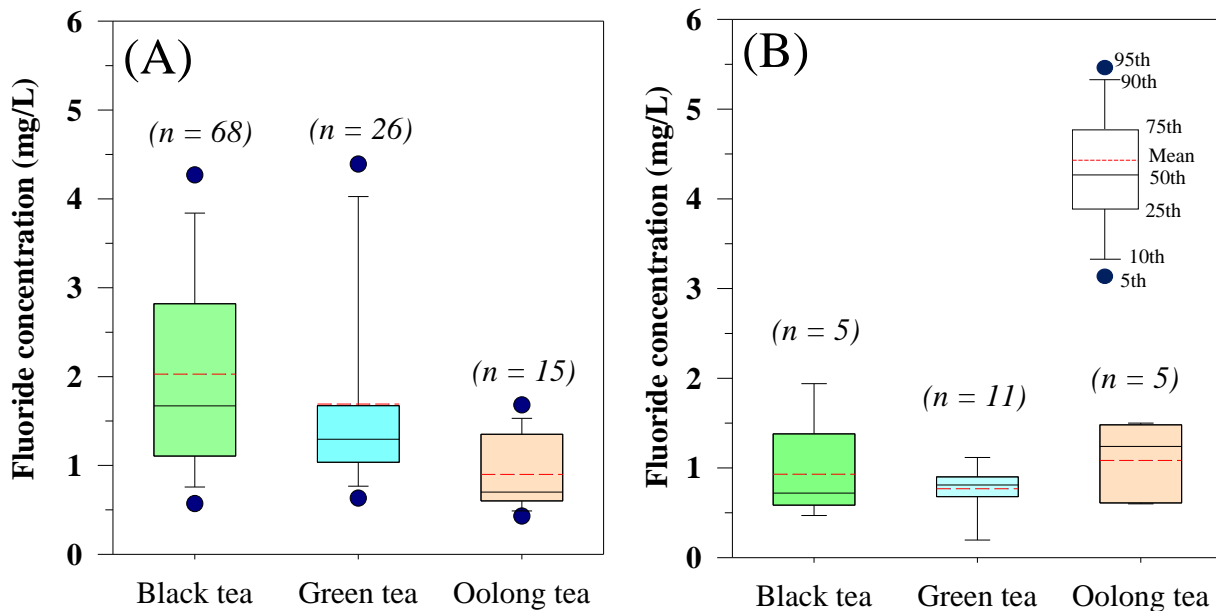
โดยส่วนใหญ่แล้วขั้นตอนการชงชาจะดำเนินการเติมน้ำร้อนใส่ลงไปผสมกับใบชาในภาชนะ เพียงระยะเวลาแค่สองสามนาที (ส่วนมากมักจะใช้เวลาชงชาประมาณ 1–2 นาที แต่จะไม่เกิน 5 นาที) ดังนั้น ขั้นตอนการชงชา โดยแช่ใบชากับน้ำร้อนที่ระยะเวลาไม่เกิน 5 นาที จึงถูกเลือกมาเพื่อประเมินความเข้มข้นของฟลูออไรด์ที่ปลดปล่อยออกมาจากขั้นตอนการชงชา (ชาดำ ชาเขียวและชาอู่หลง) โดยทำการเปรียบเทียบกับความเข้มข้นของฟลูออไรด์ที่ตรวจพบจากเครื่องดื่มสำเร็จรูปโดยใช้ข้อมูลจากผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในอดีต (Chan et al., 2013; Emekli-Alturfan et al., 2009; Malinowska et al., 2008; Pattaravisitsate et al., 2021; Rirattanapong and Rirattanapong, 2017)

ผลการศึกษา (รูปที่ 3(A)) พบว่าปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในการชงชาได้รับอิทธิพลจากประเภทของชาที่ใช้ในการชงชา จากข้อมูลของผลงานวิจัยที่เลือกมา พบว่าชาดำมีปริมาณความเข้มข้นฟลูออไรด์ที่ละลายในน้ำสูง (ค่าเฉลี่ย 2.03 มิลลิกรัมต่อลิตร) ซึ่งมีค่าความเข้มข้นมากกว่าชาเขียว (1.69 มิลลิกรัมต่อลิตร) และชาอู่หลง (0.94 มิลลิกรัมต่อลิตร) ผลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถบอกได้ว่าปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในน้ำชานี้มีความสัมพันธ์กับประเภทของชาที่นำมาใช้ในการชงชา โดยสามารถเรียงจากความเข้มข้นเฉลี่ยของฟลูออไรด์ในน้ำชาจากมากไปหาน้อยได้แก่ ชาดำ ชาเขียวและชาอู่หลง ตามลำดับ มากกว่านั้น ปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ฤดูกาลเก็บเกี่ยว พื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูก ดินและน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกฯ รวมถึงขั้นตอนการผลิต เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยเสริมที่ส่งผลให้มีปริมาณความเข้มข้นฟลูออไรด์แตกต่างกันตามประเภทของชาที่ใช้ในการชง ผลที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถแนะนำผู้บริโภคเกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชามาใช้ในการชง เพื่อลดการรับสัมผัสของฟลูออไรด์จากการดื่มชา และยังสามารถแนะนำผู้ประกอบการโดยใช้เป็นข้อมูลหลากหลายทางโภชนาการเกี่ยวกับปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์ที่ละลายในน้ำชาแต่ละประเภทของชา

รูปที่ 3 (B) แสดงปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในเครื่องดื่มสำเร็จรูปประเภทชาดำ ชาเขียว และชาอู่หลง จากผลการศึกษาที่เผยแพร่มาในอดีต พบว่าความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในเครื่องดื่มสำเร็จรูป มีค่าอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ เครื่องดื่มสำเร็จรูปประเภทชาดำ ชาเขียวและชาอู่หลง มีระดับความเข้มข้นของฟลูออไรด์เฉลี่ยเท่ากับ 0.98 มิลลิกรัมต่อลิตร 0.77 มิลลิกรัมต่อลิตร และ 1.08 มิลลิกรัมต่อลิตร

ตามลำดับ ซึ่งพบว่าปริมาณความเข้มข้นเฉลี่ยของฟลูออไรด์ในเครื่องดื่มสำเร็จรูปดังกล่าวนี้มีค่าเกินค่าความเข้มข้นที่เหมาะสมสำหรับเครื่องดื่มสำเร็จรูปในประเทศไทย ที่ระดับความเข้มข้น 0.6 มิลลิกรัมต่อลิตร (Rirattanapong and Rirattanapong, 2017) และเกินค่ามาตรฐานน้ำดื่ม 0.7 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งกำหนดโดยกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย, 2553) ค่าความเข้มข้นเฉลี่ยของฟลูออไรด์ในเครื่องดื่มสำเร็จรูปที่เกินมาตรฐานนี้ อาจส่งผลให้มีการเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อพัฒนาการฟันของเด็ก รวมถึงการเกิดโรคฟันผุในเด็กได้ จากรายงานวิจัยพบว่าความชุกของการเกิดโรคฟันผุของเด็กในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครในอดีต ส่วนใหญ่อยู่ในระดับไม่รุนแรงมากนัก ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการบริโภคฟลูออไรด์เสริมที่มากเกินไป (Nakornchai, et al., 2016)

ดังนั้นเพื่อเป็นการลดการสัมผัสฟลูออไรด์จากการบริโภคเครื่องดื่มสำเร็จรูป ควรมีการส่งเสริมให้มีฉลากข้อมูลโภชนาการเกี่ยวกับระดับความเข้มข้นของฟลูออไรด์ในเครื่องดื่มสำเร็จรูปอย่างเร่งด่วน ขณะเดียวกันการส่งเสริมให้ความรู้ สุขศึกษา อนามัยโรงเรียนเกี่ยวกับความเสี่ยงของการรับสัมผัสฟลูออไรด์ในเด็ก ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรกระทำควบคู่กันไป

รูปที่ 3. (A) ปริมาณฟลูออไรด์ที่ปลดปล่อยออกมาระหว่างขั้นตอนการชงชาของชาดำ ชาเขียวและชาอู่หลงที่ระยะเวลาการชงชา 2-5 นาที และ (B) ปริมาณฟลูออไรด์ที่พบในเครื่องดื่มสำเร็จรูปของชาดำ ชาเขียวและชาอู่หลง

3. ขั้นตอนการชงชาและปัจจัยที่ส่งผลต่อการละลายออกของฟลูออไรด์

คุณภาพน้ำที่ใช้ในการชงชา เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญซึ่งอาจจะส่งผลต่อการปลดปล่อยของฟลูออไรด์จากการชงชา จากผลรายงานการวิจัยที่ผ่านมา พบว่าแหล่งน้ำที่ใช้ในการชงชามีความหลากหลาย ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับพื้นที่ การเข้าถึงแหล่งน้ำ เป็นต้น โดยส่วนมากแหล่งน้ำที่นำมาใช้ในการชงชามักจะเป็นน้ำประปา น้ำบรรจุขวด บรรจุถัง หรือน้ำที่ผ่านจากเครื่องกรอง ซึ่งแหล่งน้ำดังกล่าวเหล่านี้จะมีคุณภาพน้ำ หรือองค์ประกอบที่แตกต่างกัน กล่าวคือน้ำที่ผ่านเครื่องกรองหรือระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำ เช่น ระบบการกรองแบบรีเวอสอสโมซิสนั้น มักจะมีปริมาณความสกปรกน้อย มีสิ่งปนเปื้อนเจือปนน้อยเมื่อเทียบกับน้ำประปา

Kuroda and Hara (2004) แนะนำว่าการใช้น้ำประปาเป็นน้ำที่เหมาะสมที่สุดในการชงชา โดยให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่าน้ำที่นำมาใช้ในการชงชานั้นควรมีความสะอาด ไม่มีกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ และไม่ควรเป็นน้ำที่มีความกระด้าง (ปราศจากแร่ธาตุแมกนีเซียมและแคลเซียม) ขณะที่ Pattaravisitsate et al., (2021) ได้ทำการประเมินการปลดปล่อยของฟลูออไรด์จากการชงชาดำ โดยใช้แหล่งน้ำหลาย ๆ ประเภท อาทิเช่น น้ำประปา น้ำขวด น้ำบรรจุขวด และน้ำที่ผ่านเครื่องกรอง (ผ่านเครื่องกรองรีเวอสอสโมซิส) น้ำกลั่น และน้ำที่มีความบริสุทธิ์ประเภท 1 (Ultrapure water type 1) ผลการศึกษาของ Pattaravisitsate et al., (2021) สรุปได้ว่าการเลือกแหล่งน้ำมาใช้สำหรับการชงชาเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถช่วยลดปริมาณความเข้มข้นของฟลูออไรด์จากการชงชาได้ ซึ่งให้ข้อเสนอแนะว่าประชาชนควรใช้น้ำที่ผ่านการกรองและมีความบริสุทธิ์ เช่น น้ำที่ผ่านระบบการกรองรีเวอสอสโมซิส ในการชงชาเพื่อลดการสัมผัสฟลูออไรด์จากการดื่มชา เป็นต้น

ขณะเดียวกัน ขนาดของใบชาและระยะเวลาที่ใช้ในการชงชา นับเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการชงชา โดยส่วนมากแล้ว ขนาดของใบชาเล็กหรือใหญ่ มักจะมีความเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการผลิต การบรรจุภัณฑ์และการขนส่ง ซึ่งอาจส่งผลให้ใบชามีขนาดเล็กหรือใหญ่แตกต่างกันไป ใบชาที่มีขนาดใหญ่อาจส่งผลให้มีอัตราการปลดปล่อยของฟลูออไรด์ออกมาช้า เนื่องจากพื้นที่ผิวสัมผัสระหว่างใบชาที่มีขนาดใหญ่และน้ำร้อนจะมีน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับใบชาขนาดเล็กหรือผงชา (Pattaravisitsate et al., 2021) เมื่อทำการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการชงชาระยะเวลาสั้น (5 นาที) และระยะเวลานาน (ประมาณ 10–20 นาที) ระยะเวลาที่ใช้ในการชงชานานอาจจะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการปลดปล่อยของฟลูออไรด์ในน้ำชาเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีระยะเวลาการทำปฏิกิริยากันนานระหว่างใบชาและน้ำร้อน ดังนั้น สามารถให้ข้อเสนอแนะกับประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกขั้นตอนการชงชาที่เหมาะสม (เลือกแหล่งน้ำที่สะอาด ขนาดของใบชาและระยะเวลาในการชงชา) เพื่อเป็นการลดการสัมผัสฟลูออไรด์จากการดื่มชาได้

4. บทสรุป

แม้ว่าฟลูออไรด์เป็นแร่ธาตุที่จำเป็นสำหรับสุขภาพของมนุษย์ หากแต่การบริโภคฟลูออไรด์ที่มากเกินไป เช่น การดื่มชาปริมาณมากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อร่างกายได้ ดังนั้นเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจากการรับสัมผัสฟลูออไรด์ที่มีอยู่ในน้ำชา แนะนำให้เลือกประเภทชาและผลิตภัณฑ์ชาที่มีความเข้มข้นของฟลูออไรด์ไม่มากเกินไป เลือกขั้นตอนการชงชาที่เหมาะสมสำหรับการชงชา (โดยเลือกแหล่งน้ำที่สะอาด ใบชาที่มีขนาดใหญ่ และระยะเวลาการชงชาที่สั้น) มากกว่านั้น การให้ความรู้ควบคู่กับสร้างความตระหนักถึงประโยชน์และโทษของฟลูออไรด์ในชาให้กับประชาชนทั่วไป และสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในการเรียนการสอนเพื่อลดความเสี่ยงจากการรับสัมผัสฟลูออไรด์ในปริมาณที่มากเกินไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจาก โครงการวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ของสถานะของแหล่งน้ำของชุมชน สุขาภิบาล สุขอนามัย กับ โรคท้องร่วง: กรณีศึกษาพื้นที่ ตำบล ท่าสองยาง จังหวัดตาก ประเทศไทย” คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร (2564) สถานการณ์การผลิตชา สืบค้น วันที่ 22 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://www.doa.go.th>
- กรมอนามัย (2553). เกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้, กระทรวงสาธารณสุข
- ตลาดชาในประเทศไทย. (2558). มูลค่าตลาดชาและประเทศที่บริโภคชา 10 อันดับแรก. สืบค้น วันที่ 20 พฤศจิกายน 2564 จาก <http://fic.nfi.or.th/MarketOverviewDomesticDetail.php?id=80>
- สถาบันชาและกาแฟแห่งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, (2564) กระบวนการผลิตชา สืบค้น วันที่ 20 พฤศจิกายน 2564 จาก <https://teacoffee.mfu.ac.th/tc-tea-coffeeknowledge/tc-tea/tc-teaproductionprocess.html>
- Cai, H., Zhu, X., Peng, C., Xu, W., Li, D., Wang, Y., Fang, S., Li, Y., Hu, S. and Wan, X. (2016). Critical factors determining fluoride concentration in tea leaves produced from Anhui province, China. *Ecotoxicology and environmental safety*, 131, 14-21.
- Chan, L., Mehra, A., Saikat, S. and Lynch, P. (2013). Human exposure assessment of fluoride from tea (*Camellia sinensis* L.): A UK based issue?. *Food Research International*, 51(2), 564-570.
- Chen, Z.M. and Lin, Z. (2015). Tea and human health: biomedical functions of tea active components and current issues. *Journal of Zhejiang University-Science B*, 16(2), 87-102.

- Emekli-Alturfan, E., Yarat, A. and Akyuz, S. (2009). Fluoride levels in various black tea, herbal and fruit infusions consumed in Turkey. *Food and chemical toxicology*, 47(7), 1495-1498.
- Kuroda, Y. & Hara, Y. (2004). *Health effects of tea and its catechins* (Springer)
- Malde, M.K., Greiner-Simonsen, R., Julshamn, K. and Bjorvatn, K. (2006). Tealeaves may release or absorb fluoride, depending on the fluoride content of water. *Science of the total environment*, 366(2-3), 915-917.
- Malinowska, E., Inkielewicz, I., Czarnowski, W. and Szefer, P. (2008). Assessment of fluoride concentration and daily intake by human from tea and herbal infusions. *Food and Chemical Toxicology*, 46(3), 1055-1061.
- Nakornchai, S., Hopattaraput, P. and Vichayanrat, T. (2016). Prevalence, severity and factors associated with dental fluorosis among children aged 8-10 years in Bangkok, Thailand. *Southeast Asian J trop Med public health*, 47(5), 1105-1111.
- Pattaravisitsate, N., Phetrak, A., Denpetkul, T., Kittipongvises, S. and Kuroda, K. (2021). Effects of brewing conditions on infusible fluoride levels in tea and herbal products and probabilistic health risk assessment. *Scientific Reports*, 11(1), 1-9.
- Razdan, P., Patthi, B., Kumar, J.K., Agnihotri, N., Chaudhari, P. and Prasad, M. (2017). Effect of fluoride concentration in drinking water on intelligence quotient of 12-14-year-old children in Mathura District: a cross-sectional study. *Journal of International Society of Preventive & Community Dentistry*, 7(5), 252-258.
- Rirattanapong, P. and Rirattanapong, O. (2017). Fluoride content of commercially available ready-to-drink tea in Bangkok, Thailand. *Southeast Asian Journal of Tropical Medicine and Public Health*, 48(3), 690-693.
- Valdez-Jiménez, L., Fregozo, C.S., Beltrán, M.M., Coronado, O.G. and Vega, M.P. (2011). Effects of the fluoride on the central nervous system. *Neurología (English Edition)*, 26(5), 297-300.
- Zhang, S., Niu, Q., Gao, H., Ma, R., Lei, R., Zhang, C., Xia, T., Li, P., Xu, C., Wang, C. and Chen, J. (2016). Excessive apoptosis and defective autophagy contribute to developmental testicular toxicity induced by fluoride. *Environmental Pollution*, 212, 97-104.